

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 grudnia 2023r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Karol Troć
Protokolant:	st. sekr. sąd. Anna Sieczkiewicz

przy udziale prokuratora Krzysztofa Ciepłińskiego

po rozpoznaniu w dniu 5 grudnia 2023 r.

sprawy **J. S. (1) z domu W.**

oskarżonej z art. 286 § 1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez oskarżoną

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 14 kwietnia 2023 r. sygn. akt II K 157/23

I. utrzymuje wyrok w mocy;

II. zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa 200 zł kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 608/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji
--

wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 14 kwietnia 2023 r. w sprawie II K 157/23

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
----		-----	-----	-----	-----
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiążle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	<p><u>Apelacja oskarżonej (k. 255-260)</u></p> <p>1) błąd w ustaleniach faktycznych mający istotny wpływ na treść zapadłego orzeczenia poprzez uznanie, iż oskarżona nie posiadała w rzeczywistości przedmiotowych rękawiczek i nie miała zamiaru spełnić zawartej umowy sprzedaży, kiedy żaden dowód na to nie wskazuje, a z jej zeznań wynika jednoznacznie, że rękawiczki te posiadała w sprzedaży, jednakże z uwagi na wielość zamówień i błędy popełnione przez nią sprzedała więcej rękawiczek niż w rzeczywistości posiadała, jednak w żadnym wypadku takie okoliczności nie wypełniają ustawowych znamion przestępstwa z art. 286 § 1 kk,</p> <p>2) obraza przepisów prawa procesowego mająca istotny wpływ na treść zapadłego orzeczenia, a to art. 7 kpk poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego, mającą istotny wpływ na treść zapadłego w sprawie orzeczenia i uznanie, iż z zeznań świadka K. D. i S. D. wynika, że z góry oskarżona nie chciała zrealizować</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>zawartej umowy, kiedy z zeznań tych nie wynika taka okoliczność, a stanowią jedynie przypuszczenia, dywagacje, a z jej wyjaśnień wynika, iż przeliczyła się z prowadzeniem działalności gospodarczej i sprzedaży przedmiotowych rękawiczek, ale w żadnym wypadku nie miała zamiaru oszukać M. C.. Kobieta ta była zła, iż z powyższych przyczyn oskarżona nie mogła zrealizować zamówienia, dlatego też podali, iż z góry chciała ich oszukać.</p> <p>3) obraza przepisów prawa procesowego mająca istotny wpływ na treść zapadłego orzeczenia, a to art. 7 kpk poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego, mającą istotny wpływ na treść zapadłego w sprawie orzeczenia i uznanie wyjaśnień oskarżonej za niewiarygodne, kiedy żaden obiektywny dowód ich nie podważył,</p> <p>4) rażąca niewspółmierność kary, albowiem Sąd Rejonowy nie wziął pod uwagę okoliczności łagodzących, ale również w sposób szablonowy ocenił okoliczności obciążające, które to dotyczyły oskarżonej.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Po dokonaniu analizy akt w ramach kontroli instancyjnej Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że ocena materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, w tym depozycji oskarżonej, została przeprowadzona właściwie, zgodnie z dyrektywami określonymi w art. 7 kpk. W pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku wskazano, którym dowodom</p>		

nadano walor wiarygodności oraz podano przekonywujące powody, przemawiające za takim, a nie odmiennym ukształtowaniem oceny dowodów.

W zakresie w jakim oskarżona wskazuje na błędną ocenę zeznań świadków K. D. i S. D., z racji tego, że owe osoby nie zeznawały w niniejszej sprawie, zarzut był oczywiście bezzasadny. Nadmienić należy, że jedyną osobą przesłuchaną w charakterze świadka w toku postępowania była pokrzywdzona M. C..

Należy podkreślić, że podnoszenie zarzutu opartego jedynie na odmiennej ocenie dowodów dokonanej przez skarżącego, bez wskazania błędów natury faktycznej, logicznej, usterek w rozumowaniu, oparcia się na nieujawnionym materiale dowodowym albo oparcie się tylko na części materiału dowodowego, nie może prowadzić do podważenia wyroku Sądu I instancji.

Dowodami, które wskazywały na sprawstwo oskarżonej J. S. (1) były te pochodzące ze źródeł nieosobowych, choćby korespondencja mailowa, faktura

PRO – FORMA nr FP/2022/5/19, dokumentacja bankowa, a także ta dostarczona przez firmę (...), ale też ze źródeł osobowych – zeznania M. C.. Wskazują one na mechanizm wprowadzenia w błąd kupującej, że zakupiony towar, po uiszczeniu przez nią kwoty, zostanie jej przez oferenta wydany. Następnie po przelaniu pieniędzy, towar nie zostaje przesłany, a osoba sprzedająca, w zasadzie zaraz zrywa kontakt z kupującym. W przedmiotowej sprawie oskarżona nawet zablokowała numer telefonu

pokrzywdzonej uniemożliwiając tym samym całkowicie kontakt, a skoro po prostu zabrakło towaru, wystarczyło zwrócić otrzymane pieniądze, o co wielokrotnie zwracała się pokrzywdzona i faktycznie sprawa nie miałaby charakteru karnego, tymczasem większość otrzymanych od niej środków została niezwłocznie wypłacona w bankomacie (k. 92). Zwrócić należy uwagę na to, że oskarżona posługiwała się cudzymi danymi. Przedstawiła się jako A. S. (jej siedmioletnia córka – k. 25). Posługiwała się jej mailem, mimo iż w (...) wskazała własny. To ona mimo rzekomo nadmiarowego zainteresowania jej towarem zainicjowała kontakt z pokrzywdzoną, oferując towar, którego nie miała, naciskała na szybką transakcję wskazując na zagrożoną ciążę. Wskazała, że prowadzi firmę pod nazwą (...) K. S.. Do wpłaty za oferowane rękawiczki podała rachunek bankowy należący do jej syna J. S. (2). Zależało jej na tej formie płatności. Nie zgadzała się na płatność za pobraniem. Pokrzywdzona poprosiła oskarżoną o przesłanie jej zdjęcia listu przewozowego. Ta zapewniała, że jeżeli tylko kurier odbierze nadawaną przesyłkę, taki numer prześle pokrzywdzonej. Takiego działania nie podjęła. Zaniepokojona pokrzywdzona w dalszym ciągu próbowała ustalić, czy oskarżona taką czynność podjęła. W odpowiedzi na działanie pokrzywdzonej oskarżona odpisała, że znajduje się w szpitalu i że kurier może dowieźć zamówienie w sobotę. Pokrzywdzona zrezygnowała jednak kategorycznie z jej usług i zwróciła się do niej o zwrot pieniędzy. Oskarżona jednak pieniędzy tych nie zwróciła, nie wyjaśniała rzekomego nieporozumienia z

przeszacowaniem ilości zamówień. Jak już zostało to wcześniej wskazane, zablokowała numer telefonu pokrzywdzonej w celu uniemożliwienia jej skontaktowania się z nią, nie podjęła kompletnie żadnej próby wyjaśnienia rzekomej pomyłki i niemożności wywiązania się z zobowiązania. W toku postępowania wykazano, że numer telefonu + (...) był zarejestrowany na oskarżoną i to ten nr widniał także przy umowie rachunku bankowego jej syna, z którego to aktywnie korzystała. Tym samym wobec przedstawionego sposobu działania oskarżonej niewątpliwym jest, że nie była to nierozważna oferta i transakcja, bez cech złej wiary, ale celowe działanie, z zamiarem bezpośrednim, szczególnie zabarwionym (kierunkowym – dolus coloratus), a jej celem było oszukańcze doprowadzenie –pokrzywdzonej w błąd i doprowadzenie jej do niekorzystnego rozporządzenia mieniem.

Myli się skarżąca, że jej deskrypcje procesowe zostały uznane za niewiarygodne, bowiem jak wynika z treści pisemnego uzasadnienia zaskarżonego wyroku,

Sąd Rejonowy obdarzył je wiarą w całości (oskarżona podczas przesłuchania w dniu 20 grudnia 2022 r. przyznała się do stawianego jej zarzutu i odmówiła składania jakichkolwiek wyjaśnień). Wprawdzie przyznanie się do winy nie powinno być z góry traktowane jako wiarygodne, jednakże w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, który wbrew temu, co twierdzi skarżąca, świadczył niewątpliwie o jej winie, decyzja Sądu meriti o czynieniu ustaleń faktycznych w oparciu o całość oświadczeń oskarżonej była słuszną.

Argument apelacji o sprzedaży rękawiczek w ilości większej, niż posiadała w rzeczywistości, mający wskazywać na jej brak winy, a która to okoliczność miałaby wynikać z treści jej wyjaśnień (których nie złożyła), jak i zarzut odnoszący się do wadliwej oceny jej depozycji procesowych, z uwagi na niedostosowanie go do realiów przedmiotowej sprawy, były bezzasadne. Wyraźnie należy podkreślić, że Sąd meriti bierze pod uwagę materiał zgromadzony w czasie orzekania, późniejsze oświadczenia procesowe oskarżonej, zawarte w pismach procesowych bądź w apelacji, dowodami nie są i nie mają wpływu na ustalenia faktyczne.

Tym samym skoro orzekający w sprawie Sąd nie naruszył żadnego z przepisów ze sfery gromadzenia i oceny dowodów to brak jest również podstaw do kwestionowania dokonanych w sprawie ustaleń faktycznych.

Kwestionowanie rodzaju czy też wymiaru orzeczonej kary poprzez zarzut określony w art. 438 pkt 4 kpk powinno nastąpić dopiero wówczas, gdy skarżący akceptuje dokonane przez sąd ustalenia faktyczne (wyrok SA w Warszawie z 08.03.2021 r., II AKa 212/19, LEX nr 3190314). Zanim Sąd Okręgowy odniesie się do zasadności wymierzonej oskarżonej sankcji karnej, zauważa potrzebę przypomnienia, że nie każda nietrafność orzeczenia o karze, ale tylko jej rażąca niewspółmierność uzasadnia zmianę orzeczenia w tej części (art. 438 pkt 4 k.p.k.). Niewspółmierność rażąca to znaczna, zasadnicza, "bijąca w oczy" różnica między karą wymierzoną a karą sprawiedliwą. Zarzut rażącej niewspółmierności kary jako zarzut

z kategorii ocen można zasadnie podnosić tylko wówczas, gdy kara jakkolwiek mieści się w granicach ustawowego zagrożenia, nie uwzględnia w sposób właściwy zarówno okoliczności popełnienia przestępstwa, jak i osobowości sprawcy (wyrok SN z 16.11.2021 r., II DOW 15/21, LEX nr 3261440).

Orzeczona przez Sąd Rejonowy kara „zasadnicza”, wbrew stanowisku oskarżonej nie mogła zostać uznana za rażąco niewspółmierną. Orzeczona względem J. S. (1) kara jest adekwatna do rangi popełnionego czynu, uwzględnia dyrektywy sądowego wymiaru kary, prawidłowo zdiagnozowane i wyeksponowane przez Sąd Rejonowy w treści pisemnych motywów zaskarżonego wyroku, w tym zwłaszcza okoliczność obciążającą w postaci uprzedniej karalności oskarżonej, zwłaszcza za przestępstwa z art. 286 § 1 kk i art. 286 § 3 kk. Prezentowane przez apelującą kontrargumenty w żadnym razie nie mają wpływu łagodzącego na wymiar kary. Oskarżona mając świadomość sytuacji rodzinnej, powinna dołożyć wszelkich starań ze swojej strony, aby piętrzących się problemów nie powiększać. Tymczasem zdecydowała się po raz kolejny na konflikt z prawem i na pozyskanie (jak można się domyślać z historii rachunku bankowego i czterech charakterystycznych przelewów (k. 90) środków na spłatę naprawienia szkody popełnionej przestępstwem – w drodze nowego przestępstwa. Tym samym sygnalizowane przez nią problemy zdrowotne jej dzieci nie mogły stanowić wystarczającej podstawy do zaniechania orzekania względem niej kary izolacyjnej, jak również nie mogły być

uznane za usprawiedliwienie działań, które były przedmiotem osądu w niniejszej sprawie. W przedmiotowej sprawie nie było podstaw, aby wymierzyć oskarżonej karę wolnościową. Poprzednimi wyrokami były wymierzane oskarżonej takie kary, jednak nie spowodowało to zaniechania z jej strony czynienia działań sprzecznych z prawem. W tym świetle argument skarżącej o nieradzeniu w sobie w życiu nie mógł doprowadzić do oczekiwanych przez nią skutków. Tym samym należało podzielić zapatrywanie Sądu Rejonowego, iż tylko kara izolacyjna może spełnić zakładane w ustawie karnej cele. Podjęte w rezultacie działania resocjalizacyjne będą stanowiły dla niej asumpt do przemyślenia swojego zachowania i odmiennego usystematyzowania istotnych w życiu wartości, a nadto ugruntowania właściwych i pożądaných społecznie postaw.

Wniosek

o uniewinnienie oskarżonej od zarzucanego jej czynu ewentualnie
o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do sądu I instancji celem ponownego rozpoznania
ewentualnie
o zmianę wyroku poprzez orzeczenie wobec oskarżonej kary o charakterze wolnościowym.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

niezasadność podniesionych zarzutów warunkowała decyzję o

utrzymaniu w mocy zaskarżonego wyroku.

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 14 kwietnia 2023 r. w sprawie II K 157/23 – w całości	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Zarzuty apelacji okazały się w całości bezzasadne, zaś Sąd Okręgowy nie dostrzegł, ażeby w sprawie zachodziły podstawy do zmiany wyroku na podstawie okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwięźle o powodach zmiany	
-----	-----

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.-----
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.-----
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	

5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	<p>Apelacja oskarżonej okazała się całkowicie bezzasadna, zatem zgodnie z art. 636 § 1 kpk ponosi ona koszty sądowe postępowania odwoławczego w całości. Warto podkreślić, że z przepisu art. 636 kpk wynika zasada obciążenia osób skazanych kosztami sądowymi, zaś odstępstwo od niej winno mieć wyjątkowy charakter, uwarunkowany istnieniem przesłanek z art. 624 § 1 kpk (wyrok SA we Wrocławiu z 18.06.2019 r., II AKa 92/19, LEX nr 2718331). W stosunku do osoby oskarżonej takich przesłanek Sąd Okręgowy nie dostrzegł.</p> <p>Z tych względów na podstawie art. 8 w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 123 z późn. zm.) i § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 663 z późn. zm.) zasądzono od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 200 zł (opłata w kwocie 180 zł i kwota 20 zł za ryczałt za doręczenie wezwań i innych pism w postępowaniu odwoławczym).</p>

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia	
---------------------------------	--

Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	oskarżona		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	cały wyrok		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany		

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana